

CEASE-therapie: effectieve behandeling van autisme

De Nederlandse arts-homeopaat Tinus Smits (overleden in 2010) heeft, in het vervolg op zijn ontstoringprogramma voor het Post Vaccinatie Syndroom een nieuwe therapie ontwikkeld voor de behandeling van autisme (en aanverwante stoornissen): de CEASE-therapie. Deze therapie is erop gericht om het autisme in zijn totaliteit de wereld uit te helpen: Complete Elimination of Autistic Spectrum Expressions. Om deze behandelingswijze op zo groot mogelijke schaal toe te kunnen passen, heeft Tinus een honderdtal (arts)homeopaten opgeleid tot 'CEASE-therapeut'. Hiermee gaat een certificaat gepaard dat niet alleen bedoeld is als een 'garantie' voor een goede opleiding uit de eerste hand, maar ook als een bundeling van krachten om zoveel mogelijk patiënten te kunnen helpen en een grote bron aan casuïstiek te creëren. Tegelijkertijd dient de groep gecertificeerde therapeuten als platform voor onderling overleg, begeleiding en ontwikkeling.

Autisme: een energetische beschadiging

In de afgelopen decennia heeft Tinus Smits zijn energie gericht op de chronische ziekten van zowel volwassenen als kinderen. Deze laatste groep was daarbij het meest belangrijk, waarbij hij met zijn ontstoring van vaccinaties belangrijke resultaten heeft geboekt. Maar veel successen waren niet compleet, hoewel de ouders heel tevreden waren over de bereikte resultaten. Dus is Tinus verder gaan zoeken, waarbij hij er gaandeweg achter kwam dat er bij autisme meer oorzaken in het spel zijn dan alleen de vaccinatie van het kind. Het is in feite een 'stapelingsziekte', waarbij de periode van de zwangerschap uitermate belangrijk blijkt.

Chronische klachten ontstaan doorgaans niet door mechanische- of materiële beschadigingen. Ook bij autisme gaat het daar niet om. Er is iets wat blijvend de energie van het kind verstoort, zoals een trauma dat ook kan doen”.

In dit geval zijn dat vele stoffen en medicijnen, die zowel de ouders als het kind toegediend hebben gekregen. Tijdens de zwangerschap gaat het al snel om maagzuurremmers, bloeddrukverlagers en kalmerende middelen. En bij een dreigende vroeggeboorte zijn er, naast weeënremmers ook vaak antibiotica, corticosteroiden (bij 33-34 weken) voor de longrijping van de baby en/of calciumblokkers in het spel. Na de geboorte volgen de nodige vaccinaties, en enkele maanden later kan een baby al aan zijn eerste antibioticakuur of een ander medicijn zitten vanwege zijn eerste lichamelijke klachten.

Al die stoffen bij elkaar creëren een stoornisveld, waardoor er chaos ontstaat in de natuurlijke ontwikkeling van het kind. “Een kind hoort geen klachten en stoornissen te hebben, dat klopt niet. Antibiotica en inhalers horen niet bij een pasgeboren kind. Dus met mijn methode wil ik kinderen weer terugbrengen naar wie ze oorspronkelijk waren”, was de mening van Tinus Smits.

Hoewel autisme in het algemeen als 'ongeneeslijk' en 'genetisch bepaald' te boek staat, heeft Tinus aangetoond dat dit beslist niet zo is. Hierbij verwijst hij enerzijds naar de epigenetica, waarbij intussen bekend is dat bepaalde genen 'aan' en 'uit' gezet kunnen worden, anderzijds naar de resultaten van zijn werkwijze. “Met mijn methode kunnen we haarfijn uitzoeken welke stoffen hebben bijgedragen aan autisme, want de reacties van het kind op het middel is daarbij de enige en echte maat. Daarom durft hij te zeggen dat er nu een methode is om de oorzaken van autisme op te sporen en succesvol te behandelen.

Isopathie of homeopathie

Isopathie wordt in het Woordenboek van de Scepticus omschreven als 'een soort homeopathie dat gebruikt maakt van medicijnen die vervaardigd zijn door het verdunnen en hevig schudden van de vermoede oorzaken van een ziekte zoals een virus, een giftige stof of een vervuulende stof'.

Dit is precies waar Tinus zich mee bezig heeft gehouden, met alle mogelijk 'versturende' stoffen waar het kind mee in aanraking is geweest. De isopathie is daarmee afgeleid van of verwant aan het principe van de homeopathie omdat er wordt gewerkt met energetische stoffen die een eveneens energetische verstoring op moeten heffen.

Intussen zijn er talloze stoffen bekend, die als boosdoener bij autisme te boek staan. Om al deze stoffen individueel en achtereenvolgens te 'ontstoren', zou – in veel gevallen – een behandeling van vele jaren nodig zijn. Om dit tijdsbestek te bekorten zullen de meest voorkomende stoffen in homeopatische combinatiemiddelen verzameld worden: antibiotica, maagzuurremmers, narcotica, tropenvaccins, alcohol, cortisonen, weeënremmers, antihistaminica en dergelijke.

Welke van deze stoffen voor ontstoring in aanmerking komen, wordt bepaald aan de hand van een uitgebreide checklist die Tinus heeft samengesteld. Hierbij gaat het om de gezondheidsaspecten, langdurige medicatie en vaccinatie in vier belangrijke periodes:

- voor de zwangerschap, van zowel vader als moeder
- tijdens de zwangerschap, van de moeder
- tijdens de bevalling, van de moeder
- na de bevalling, in de eerste levensjaren van het kind (plus van de moeder tijdens de periode van borstvoeding).

De meest gebruikte en kwalijke stoffen worden daar het eerst uit gekozen voor de ontstoring.

Stoffen, die door veel mensen nietsvermoedend worden gebruikt maar die wel degelijk een belangrijke oorzaak bij autisme kunnen zijn (moet nog uitgebreider onderzocht worden), zijn onder meer:

- aspartaam (zit niet alleen in zoetjes, snoep en kauwgom, maar ook in rennies, light-produkten, paracetamol en veel voedingsmiddelen)
- aluminium en aluminiumoxide; het eerste zit veel in deodorants en aluminium-pannen (!) en het tweede in maagzuurremmers
- neusspray, zoals xylomethazoline
- inhalers
- antibiotica
- vaginaaltabletten voor schimmelinfecties
- weekmakers in plastic, die in contact staan met voedingsmiddelen
- vinyl in slaapkamers (bevat veel weekmakers)

Van nagenoeg alle medicijnen wordt gezegd dat ze veilig zijn voor moeder en kind, omdat er geen lichamelijke afwijkingen mee in verband kunnen worden gebracht. Ook de schadelijkheid van stoffen in onze voedingsmiddelen en dagelijkse benodigheden wordt maar mondjesmaat onthuld of bevestigd. Zo staat het magnetron-gebruik al jaren ter discussie, maar zijn er nog onvoldoende harde bewijzen wat hier de schadelijke effecten van zijn. Het opwarmen van de melkfles voor baby's in een magnetron is echter iets wat een bizarre ontwikkeling is. In de praktijk van Tinus Smits is al vaak gebleken dat de kleintjes bijzonder heftige reacties kunnen laten zien na het gebruik van een fles uit de magnetron. Zowel de

melk, als de magnetron en mogelijk ook de weekmakers in de plastic melkfles zijn componenten die een baby stevig ziek kunnen maken. Het is dan ook niet toevallig dat de Bisphenol-A nu niet meer in babymelkflesjes gebruikt mag worden.

Glutamaten

Een andere veel gebruikte stof, die nog op zijn bijdrage aan autisme moet worden onderzocht, zijn de 'glutamaten' (smaakversterkers). Glutamaten behoren tot de zogenaamde excitotoxines, die verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor de prikkeling en vervolgens het afsterven van hersencellen. Bij muizen blijken ze te leiden tot een nageslacht met adipositas, diabetes, onderontwikkelde genitalia en psychische problemen op de leeftijd dat er wat complexere eisen aan de psyche worden gesteld. Alle reden dus, om glutamaten in dit verband niet over het hoofd te zien.

Werkwijze bij CEASE

Na een grondige inventarisatie van alle eerder genoemde aspecten (checklist) bij moeder en kind, kiest de CEASE-therapeut de te ontstoren stoffen. Deze keuze wordt gemaakt op basis van de intensiteit van het gebruik en de periode waarin het middel/de stof gebruikt is. In principe gaat het hier om een 'start-plan' voor de ontstoring. Als aan het eind daarvan blijkt dat het kind nog niet voor 100% genezen is, dan kunnen daar de resterende stoffen aan worden toegevoegd.

De volgorde, waarin deze stoffen ontstoord worden, is niet het meest belangrijke aspect. Waar het om gaat is dat het kind de informatie van de versturende factor krijgt toegediend, zodat er resonantie (dus neutralisatie) optreedt. Daarbij maakt het geen verschil of de betreffende stof afzonderlijk dan wel in een combinatiemiddel wordt toegediend. Informatie is informatie, en het systeem zal dit oppakken zodra het relevant is.

Alle middelen worden –achtereenvolgend- in een bepaald schema toegediend (dat acht weken in beslag neemt):

Eerste twee weken: 30K potentie, 2x per week, bijvoorbeeld op maandag en donderdag

Tweede weken daarna: 200K potentie, 2x per week

Twee weken later: MK potentie, 2x per week

Twee weken later: 10M potentie, 2x per week

Hoewel dit het basis-schema is, zijn er een aantal belangrijke regels. Dit zijn:

1. Steeds 2 korrels in de mond geven; een half uur voor en na inname niet laten eten of drinken ('s avonds voor het slapen gaan is doorgaans een goed moment)
2. Als er na een dosis binnen 3x24uur een reactie optreedt, dezelfde dosis nogmaals geven. De reactie hoeft in het algemeen niet behandeld te worden. Let wel: ook een verbetering geldt in deze als een reactie! Pas als er 2x **geen** reactie meer is, doorgaan naar de volgende potentie. Dit betekent dus dat het kind –in sommige gevallen- weken of zelfs maanden op één potentie kan zitten.
3. Bij een risicovolle heftige reactie kunnen 2 korrels van de potentie waarbij de verergering optreedt worden opgelost in water om dat vervolgens elk uur toe te dienen (slokje of theelepels vol). Helpt dat niet, dan dient de patiënt contact op te nemen met de CEASE-therapeut. In noodgevallen: de huisarts laten raadplegen.
4. Bij het ontstoren treden regelmatig uitscheidingsreacties op omdat het lichaam toxische stoffen af gaat voeren. De meest voorkomende reacties

zijn diarree, looporen, zweten, pusogen, loopneus, geconcentreerde urine en luchtwegproblemen met slijm. Deze uitscheidingen hebben vaak een stinkende geur en kunnen heel overvloedig zijn. Ook treedt er vaak koorts op door de toenemende reactiviteit van het lichaam. Dit is een genezingsreactie (!) en geen ziekte. Vermijdt daarom het geven van onderdrukkende koortsverlagende middelen. Onderdrukking van dit soort reacties houdt het genezingsproces tegen.

5. Een week na het einde van de laatste dosis (dus het einde van de kuur) contact laten plaatsvinden tussen patiënt en therapeut om het vervolg van de behandeling te bespreken.
6. In gevallen van erg kwetsbare kinderen, die ernstige schade hebben opgelopen, is het verstandig om de periode tussen twee doses te verdubbelen. Dit betekent dat er dan maar één dosis per week wordt toegediend en de kuur dus twee keer zoveel tijd vraagt.

Om er zeker van te zijn dat een bepaalde stof volledig ontstoord is, volgt er een verkorte controle-kuur. Deze is met name relevant als er veel reacties zijn geweest op een kuur. Het schema hiervan is als volgt:

eerste en derde dag: 30K
vijfde en zevende dag: 200K
negende en elfde dag: MK
dertiende en vijftiende dag: 10M

Als deze kuur geen enkele reactie meer laat zien, dan is de betreffende stof naar behoren ontstoord.

Aanvullende mineralen en drainage

Hoewel veel behandelmethodes van autisme werken met een dieet (onder meer DAN en SKD), werkt Tinus Smits in de CEASE-methode niet met diëten. Hij noemt een dieet vermijdingsgedrag dat het uiteindelijk probleem niet oplost. Als ouders al een dieet toepassen met voldoende positieve effecten laat hij altijd het dieet onveranderd. Maar omdat de hersenen onder een grote mate van 'oxidatieve stress' lijden, adviseert hij in de meeste gevallen om het kind een behoorlijke dosis Vitamine C te geven vanwege zijn anti-oxidatieve werking. Van vitamine C is bekend dat het de volgende effecten op het menselijk lichaam heeft:

- het neutraliseert schadelijke oxidanten zoals het hydroxylradicaal en regeneert vitamine E voor hergebruik;
- als vitamine C aan antioxidatieve processen deelneemt, zijn de ascorbaat radicalen die ontstaan relatief onschadelijk, omdat ze noch sterk oxiderend noch sterk reducerend zijn en ze gemakkelijk gerecycled worden tot actieve ascorbaten (door enzymsystemen die NADH of NADPH gebruiken);
- vitamine C bevordert de uitscheiding van koper. Op deze manier draagt vitamine C nog extra bij aan de ontstressing van zowel de hersenen als de rest van het lichaam;
- vitamine C is nodig voor de vorming van L-carnitine. L-carnitine is binnen de cel nodig voor het normale gebruik van vetten voor energie (beta-oxidatie van vetzuren);
- het helpt de foliumzuur-stofwisseling door de omzetting van foliumzuur in folinezuur;

- vitamine C maakt de ontlasting minder vast bij kinderen met obstipatie en stimuleert de darmen; bij een te hoge dosering kan het diarree veroorzaken;'
- het stimuleert de uitscheiding van zware metalen zoals kwik, lood, cadmium en nikkel;
- het heeft een algemeen ontgiftende werking op toxische stoffen in het lichaam, kankerverwekkende stoffen inbegrepen.

De dosering van vitamine C varieert van 300 mg tot grammen per dag. De basisregel daarbij is 100 mg Vitamine C per leeftijdsmaand, verdeeld over 3 doseringen. Vanaf de 3-jarige leeftijd is dit 3 x 1000 mg per dag (tot het 8^e/9^e jaar).

Hierbij zij opgemerkt dat hoge doseringen vitamine C hoogstens diarree als bijwerking kunnen hebben, maar dat dit probleem onmiddellijk wordt opgelost als de dosering wordt verlaagd (tot de zogenaamde bowel-tolerance-dose).

Tinus Smits kiest in dit geval niet voor een 'zure' vorm maar voor de zoutvorm, het ascorbaat, in de vorm van een ascorbatrencomplex met Magnesium, Kalium en Zink.

Daarnaast gebruikt hij ook de vetoplosbare vorm (ascorbylpalmitaat), die gemakkelijk de bloed-hersenbarrière kan passeren en beter aan de celwand hecht.

Een ander belangrijk supplement, wat door Tinus wordt geadviseerd, is visolie: de omega-3 vetzuren (MorEPA; mini junior tot 8 jaar, daarna de volwassen dosering). 20% van onze hersenen blijken te bestaan uit omega-3 vetzuren, de 'soepele' vetten die van groot belang zijn voor de synapsen in ons zenuw- en spierstelsel.

De standaard dosering hiervan is 1 capsule per dag.

Resultaten

Waar het systematisch ontstoren toe leidt, wordt duidelijk in het verhaal van één van de vele blijde moeders na afloop van het proces:

Mijn kind was autistisch.

Op een mooie zomerdag gebeurde het mooiste wat mij op dat moment overkomen kon: Ik was zwanger!!! De maanden erna las ik zowat alle boeken over zwangerschap die er in de winkels en in de bibliotheek te vinden waren.

Het laatste boek wat ik geprobeerd heb uit te lezen was een boek over een heel bijzonder autistisch jongetje. Uitgelezen heb ik het boek nooit, want tijdens het laatste hoofdstuk begonnen de weeën...en werd mijn zoontje geboren....

Vanaf dat laatste hoofdstuk kon mijn eigen boek beginnen, over de zoektocht in een wereld van hoop en wanhoop, begrip en onbegrip.

Op 1 maart werd mijn zoontje geboren, kerngezond, een wonder, mijn hele leven was een roze wolk. Hoewel hij een huilbaby was, ontwikkelde hij zich goed. Hij lachte met 6 weken, ging kruipen met 9 maanden, lopen met 13 maanden en hij babbelde er vrolijk op los. Het liefst was hij buiten: of wandelen in de bossen of uitstapjes maken met mama en papa.

Één uitstapje is mij altijd bij altijd bijgebleven en dat was die keer dat ik samen met hem naar de speeltuin ging. Naar de speeltuin zul je denken, dat is toch niet bijzonder.

Maar daar kwam ik een moeder tegen van een jongetje die net iets ouder was dan mijn zoontje. Zij vertelde mij dat haar zoon ook altijd gezond was geweest maar dat na de inenting met de BMR sput alles veranderde: Hij maakte geen contact meer, hilde veel, begon weer met baby-geluiden en sloot zich op in zijn eigen wereld.

Heel even heb ik toen nagedacht over de BMR-inenting die mijn zoontje over 2 weken zou krijgen. Heel even maar, want iedereen laat toch zijn kind inenten? Ons zou dat vast niet gebeuren... zo denk je helaas toch.

Ja... en toen kwam... ook voor ons... de grote omslag van *zijn* maar ook *ons* leven. De dag van de BMR-spuut. Het staat in mijn geheugen gegrift. Net of mijn lieve, kleine zoon al wist wat met hem gebeuren ging, alsof de toekomst al vastlag.

Hij krijste zoals hij nog nooit gekrijst had, hij verzette zich zo enorm dat 2 artsen kwamen om hem vast te houden. Ikzelf moest mijn eigen kind in de houtgreep houden, zodat de spuit gezet kon worden. Ik denk echt dat hij toen het vertrouwen in de wereld en gedeeltelijk ook in mij verloren heeft.

Een week later begon de ellende: Hij trok zich steeds meer terug in zijn eigen (fantasie) wereld, het oogcontact werd minder. Heel veel oorontstekingen. Alle speelgoed waar geluid uit kwam, betekende voor hem: handen op de oren en dan keihard schreeuwen. Met 2 jaar speelde hij zelfs bijna helemaal niet meer met speelgoed. Hij kon uren stil op de bank zitten en naar rustige muziek luisteren. Als ik met de auto ergens heen reed, heb ik vaak achterom gekeken om te zien of ik hem niet vergeten was mee te nemen. Er kwam letterlijk geen geluid meer uit. Hij zat helemaal vast in zijn eigen wereld.

De peuterspeelzaal was een drama...trillend en bevend op zijn benen heb ik hem er een aantal keren naar toegebracht. Maar hij deed daar niets...speelde niet met andere kinderen...ging niet mee plakken of kleien. Hij keek alleen maar. Omdat dit voor mijn moedergevoelens niet meer te doen was, heb ik hem na 2 maanden weer van de peuterspeelzaal afgehaald.

Groep 1: hetzelfde beeld. Veel te veel prikkels en indrukken, waardoor hij alleen 's morgens naar school ging. Weinig vriendjes, nauwelijks meedoen aan activiteiten, zich steeds terugtrekkend in zijn eigen fantasiewereld.

Omdat zijn gezondheid op dat moment ook wat achteruit ging, besloot ik naar de iriscopist te gaan, waar ik zelf zo'n goede resultaten mee had.

Na allerlei druppunt- en kinesiologicalische testen kwam er uiteindelijk naar voren dat de gezondheidsklachten niet verholpen konden worden, want eerst moest de BMR- spuit ontstoord worden. Want daarbij was nogal wat mis gegaan en zaten er nu allerlei gifstoffen in zijn lichaam die er eerst uit moesten d.m.v. ontstoring.

Wij werden meteen doorverwezen naar Tinus Smits en dat was de ommekeer: van wanhoop naar hoop en van onbegrip naar volledig begrip.

Wij kwamen weer tot leven toen we hoorden dat volledige genezing mogelijk was. En zoals wij tot leven kwamen, zo kwam ook mijn zoontje, wel binnen een tijdsbestek van 3 jaar, tot leven.

Het begon allemaal na de eerste reeks van ontstoringen van de BMR spuit dat we op gesprek moesten komen bij de juf van groep 2. Er was iets gebeurd wat de juf niet kon verklaren.

Mijn zoontje die normaal een eenling was, stond nu in het middelpunt van de belangstelling van de stoerdere jongens van groep 2. Hij was letterlijk en figuurlijk erg aanwezig. Hij kletste te veel, verstoorde de les met ontdeugend gedrag, tilde steeds andere klasgenoten op om te laten zien hoe sterk hij was en maakte zelfs ruzie.

Menig ander ouder zou zo'n gesprek niet prettig vinden, maar ik was innerlijk erg opgelucht. Mijn kind maakte opeens opvallend veel contact. Hoewel nog niet altijd op de goede manier.

Na de volgende ontstoringskuur kwamen er meer dingen terug: hij begon steeds meer oogcontact te maken en op school begon hij steeds meer mee te doen met de groepsactiviteiten. Hoewel handen vasthouden tijdens het zingen van een liedje en

luizencontroles, waarbij de moeders aan zijn haren kwamen, nog echt een drama waren. Aanraking van iemand anders dan mama, papa en oma's en opa's was echt niet te doen.

Ook zijn oneindige fantasiewereld waarin werkelijk alles wat om je heen te zien is, kon leven, was nog zeker een aandachtspunt.

En dan zijn vele obsessies: obsessie voor alle merknamen van frisdrankflessen, obsessie voor watervallen, obsessie voor alle landen van de wereld (met 6 jaar), obsessie voor rekensommen... daar was nog veel ontstoringswerk mee te verrichten.

Dus gingen we, samen met Tinus Smits, verder met ontstoren. Ook de DKTP en het Neisvac-vaccin werden ontstoord. Het waren vaak heftige tijden tijdens zo'n ontstoring. Mijn zoontje kon dan vlak na het nemen van zo'n korreltjes zo hartverscheurend huilen, alsof hij alle leed van de wereld eruit wilde gooien. Ook kon hij soms zo ontzettend boos worden, dat hij erbij gilde of stampvoette. En zo had ik hem echt nooit eerder gezien. Tot dan toe bleef bij hem alles binnen, met een dik slot erop. Maar met het eruit gooien van zijn emoties begon hij ook steeds meer emoties toe te laten. Beetje bij beetje ging hij steeds meer in de echte wereld leven en kon hij zijn fantasiewereld steeds meer loslaten. Wij begonnen gesprekken te voeren over het echte leven en niet meer over de wereld van Knuf en de andere knuffels.

Na nog een aantal ontstoringskorreltjes kwamen er steeds meer vriendjes mee naar huis en een aantal uitnodigingen voor kinderfeestjes. Voor de meeste ouders heel gewoon, maar voor mij zoveel betekend...wij hebben de juiste weg gevonden. Wij zijn er nog niet helemaal, want een aantal obsessies die zijn er ook nu nog. Maar we hebben nu een fantastisch kind terug die zich verheugd op familiefeestjes, die de klas met al zijn grapjes aan het lachen maakt, die van 's morgens 8 tot 's avonds 8 uur aan een stuk praat en die gisteren tijdens het schoolreisje naar de Efteling in de wachtende rijen op een prullenbak gaat staan en de menigte gaat toespreken in dichtvorm.

Tinus Smits, voor mij ben jij een held die mijn zoontje, mij en mijn man het leven weer terug gaf. Bedankt!.

Ik ben overtuigd van jouw kunnen. Nu de rest van de wereld nog!